

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Bernat paliva – kovošrot s.r.o.**, se sídlem Košická 663, 460 01 Liberec, zastoupeného JUDr. Irenou Pražanovou, advokátkou, se sídlem V Dolině 1516/1a, 101 00 Praha 10, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2013, č. j. ČOI 39677/13/O100/2500/13/HI/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 18. 6. 2014, č. j. 59 A 64/2013 - 38,

takto:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 18. 6. 2014, č. j. 59 A 64/2013 - 38, zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci žalobu, již se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného správního rozhodnutí. Uvedený rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) blanketní kasační stížností podanou 8. 7. 2014 Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), *musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

V souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen rovněž vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Shledal přitom, že stěžovatelem podaná kasační stížnost ze dne 8. 7. 2014 patřičné náležitosti nemá. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena, stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že „*touto kasační stížností zejména ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) SŘS namítá, že Městský soud v Praze nesprávně posoudil právní otázky spojené s daným případem a že jeho rozhodnutí ve věci je proto nezákonné*“. Navrhl, aby Nejvyšší správní

soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí na Labem - pobočka v Liberci zrušil; dodal, že „*důvody kasační stížnosti budou doplněny v přiměřené lhůtě odpovídající náročnosti shromážděné argumentace*“.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podání stěžovatele neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá, a proto usnesením ze dne 21. 7. 2014, č. j. 6 As 180/2014 – 8, které bylo zástupci stěžovatele doručeno 29. 7. 2014, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení doplnil kasační stížnost a odstranil její vady, a to mj, uvedl, z jakých důvodů byla kasační stížnost podána a tyto blíže skutkově i právně konkretizoval. Současně stěžovatele poučil, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a pro tento nedostatek nebude možné v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatel byl rovněž vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení, i poučen o důsledcích nezaplacení soudního poplatku.

Do dnešního dne však stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil ani nepožádal soud o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. (k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost ve stanovené lhůtě rovněž nedošlo).

Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu